

— І ми сьогодні це святкуватимемо?

— Звісно!

Узявши Дарвіші за руку, Гепсетсут разом з ним спускається вниз.

Поки вони йдуть назад уздовж Нілу, Дарвіші знову знаходить на небі нерухому зірку. Це корисна інформація. Отже, Тубен завжди вказує у бік моря. А інші рухомі зорі, можливо, щоночі теж знаходяться в одному й тому ж місці. Йому варто про це запитати, та для цього ще буде нагода. Спершу вони святкуватимуть!

РОЗДІЛ I

НІКЛАС ЦЕЛЬСІУС

Дощ лив цілу суботу. Хоос і Думмі вже зіграли три партії в шахи, і Думмі страшенно хотів піти погуляти, та злива натомість лише дужче тарабанила у шибку.

— Ще одну партію? — зітхнувши, запропонував Хоос.

— Ні, мені зовсім набридли шахи, — відповів Думмі. — Я хочу грати у футбол і до Акіла!

— Це неможливо. Хіба коли розпогодиться.

— Тоді ми робимо удома, — і Думмі поставив на підлогу вазу і настільну лампу. — Це ворота. Ти береш м'яч? Хто перший заб'є десять голи!

— Ні, цього робити не можна! Швидко постав їх на місце, бо он іде тато.

Двері відчинилися, і до кухні, бурмочучи, зайшов Клаас.

— Какуляча бомба, ну й погода! Дош ллє як із відра.

— Що значить «як із відра»? — запитав Думмі.

— Що дош дуже сильний. Я наче мокра курка, — поставивши сумки з продуктами на підлогу, Клаас склав парасолу. — І на додачу там ще й холодно. Я проведу решту дня всередині біля обігрівача. І ви теж. Га? А це ще що таке? — він вказав на лампу з вазою.

— Це ворота на футбол, — відказав Думмі. — Ти граєш з нами?

— Ні, звісно! Ти що, збожеволів? Ти ж розтрощиш вазу нанівець!

— Що таке «нівець»?

— Це означає, що вона розіб'ється. Розлетиться на друзки. Ми не гратимем у футбол в будинку!

— Але ми не знаємо, що нам робити, тату, — поскаржився Хоос. — Придумай щось!

— Е-е-е... Може, спечемо печиво? — запропонував Клаас.

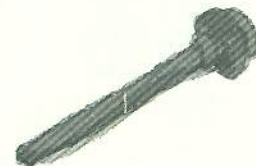
— Так! Це класно! Тоді ми самі міситимем тісто, Думмі! Це означає, що ми його будемо розминати, а тоді виліпимо з нього різні форми і згодом їстимем наше власне божевільне печиво!

— Я не їм печиво.

— Тоді я з'їм твою порцію, — пообіцяв Клаас. — А тим часом ще спечу піцу, щоб відсвяткувати, що ми сьогодні цілий день сидимо удома.

Хоос хутко сховав шахові фігури, а Клаас прибрав усе з кухонного стола й змішав у мисці борошно з маслом і цукром. Він дав Думмі гумові рукавички, щоб надягнути їх поверх бинтів, і незабаром хлопці вже місили тісто.

— Це схоже на пластилін у школа, — сказав Думмі. Скачавши шматочок тіста у трубочку, він побаламкав нею перед очима. — Це м'який черв'як. Як він може стати тверде печиво?

— Це станеться в духовці, — пояснив Клаас. — Та я не їстиму черв'яків, придумай щось ліпше.

— Гаразд. Я роблю скарабей, — Думмі знову зім'яв трубочку в долонях, а опісля довго щось ліпив, аж доки на металевому листі з'явився великий жук.

— Це скарабей Мукатагари, — гордо оголосив він. — А тепер я роблю скіпетр. І птах.

За десять хвилин на листі вже лежала купа човників, скарабейів та ібісів. Наприкінці Думмі виліпив з тіста велику піраміду.

— Це піраміда Садіготеп. Тобі подобається?

— Вона має бути пласка, — застеріг його Клаас. — Бо інакше розлізеться в духовці.

— Піраміда завжди з твердий камінь, вона ніколи не лізе!

— А ця — лізе, впертюху!

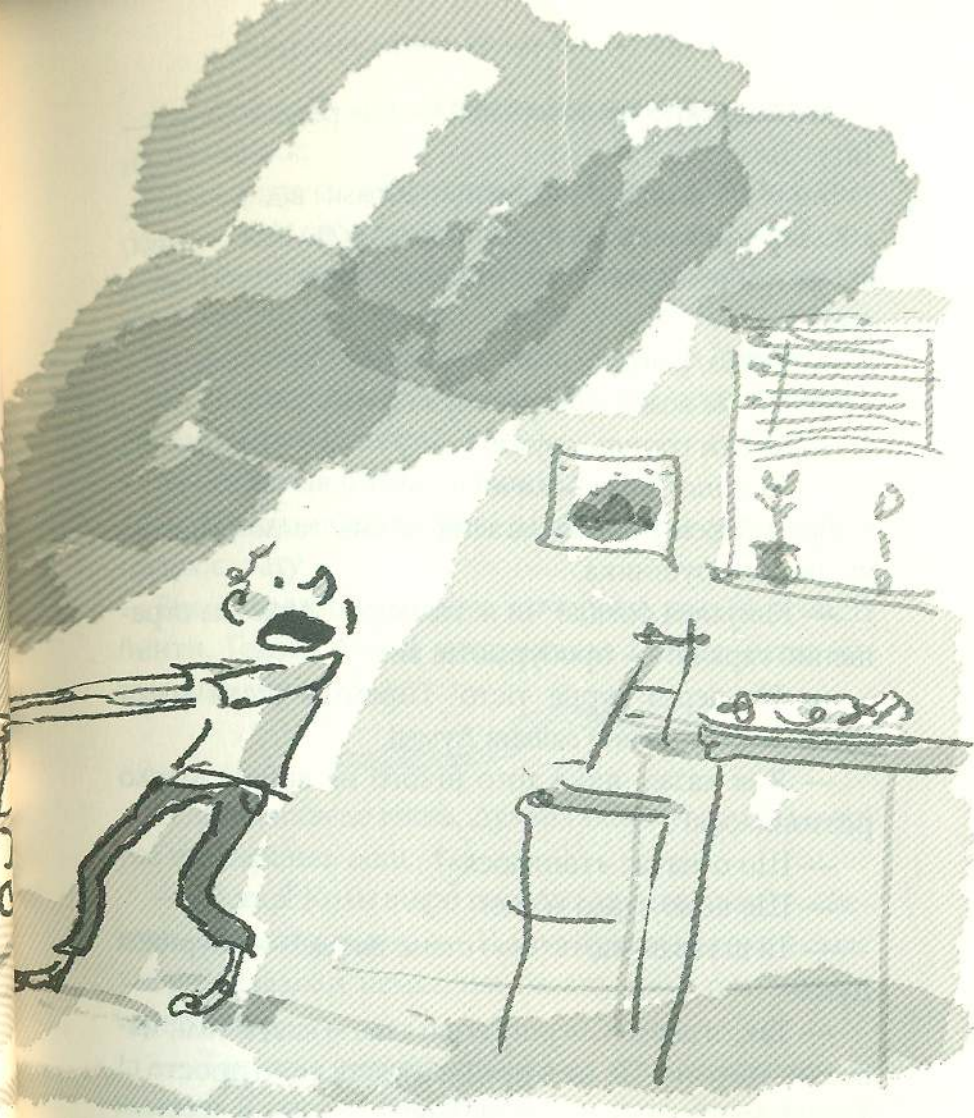
— Ні. Я знаю все про піраміди!

— Окей, ні — то ні, — Клаас поставив лист із печивом у духовку. — Це триватиме двадцять хвилин. Спостерігайте за процесом — тепер у вас є заняття.

Він пішов на горище, щоб розвісити випрану білизну, а хлопці дивилися крізь віконечко, як масло почало розтоплюватись і печиво заблищало. Піраміда Думмі почала повільно розтікатися по листу.

— Сірсар! — вигукнув Думмі. — Від піраміда лишився нівець! Я рятую!

Рвонувши дверцята духовки, він застромив голову всередину і спробував ухопити піраміду, яка тим часом перетворилася на велику липку грудку. Його пальці торкнулися розпеченого листа. Бинти на голові Думмі обвуглилися, а на руці спалахнуло полум'я.

— Обережно, ти загорівся! — заверещав Хоос. — Тату! Тату!

Він блискавично відтягнув Думмі від духовки, а Клаас увірвався до кухні й закрив її. Нажаханий, він витріщився на пальці Думмі, з яких клубочився дим.

— Хутко, у воду!

— Ні! Не вода! — верескнув Думмі.

— Але ти гориш, друже!

— То й що? Вода боляче!

Врешті-решт Клаас загасив пальці за допомогою кухонного рушника.

— Какуляча бомба! Чи ж ти здурів? Духовка страшенно гаряча! — пробурмотів він.

— Це через дурне тісто! Піраміда стала м'яка купа! — розлючено заявив Думмі.

— Я ж казав, що з того нічого не вийде! Масло розтопилося!

— Що означає «топилося»?

— Що воно стало м'яке!

— Ти ж казав, що печиво стане тверде! — обурився Думмі.

— Так, згодом! Спершу воно стає м'яке, а тоді, навпаки, твердне. Це не я придумав, так воно просто є! Ти мав зробити пласку піраміду!

— Піраміда не пласка!

— Тепер уже пласка! — Клаас закотив очі. — Сядь на цей стілець і простягни руку!

Думмі бухнувся на стілець, а Хоос обережно розмотав обвуглені залишки бинтів. Два пальці мумії майже геть почорніли.

— Спробуй поворушити ними, — стривожено наказав Хоос.

Піднявши свій клаптик простирадла, Думмі щосили вкусив себе за пальці.

— Не роби цього, бо так ще їх відкусиш! — застеріг Хоос.

— Або в тебе випадуть зуби, — додав Клаас.

— Я нічого не відчуваю! І кістки зовсім тверді. Це теш через духовка?

Хооса почав розбирати сміх.

— Гаразд, облиш. Мені здається, що усе в нього працює, тату.

Він обережно загорнув почорнілі пальці у чисті бинти. Голова Думмі постраждала менше, отож він залишив усе як було.

Підійшовши до вікна, Думмі глянув угору. Надворі усе ще періщив дощ.

— Сірсар! Коли відро нарешті закінчиться? — не терпляче спитав він. — У моя країна ніколи немає хмари! І ніколи немає так багато дощ, там завжди гарне сонце!

— Так-так, у твоїй країні все завжди краще, — відказав Клаас. — Та тобі не пощастило, бо ти живеш з нами у Полдердамі. Тут із крана тече вода, і ти можеш дивитися телевізор і пилососити.

— Хороша ідея! Я йду пилососити! Шух! Шух!

Він кинувся до комірчини, та Клаас його затримав.

— Нікуди не йди! Ми шойно полагодили твої пальці!